

בזו"ר של מר"ן



רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל

כניסה 19:30
ציאה 20:21
הזמנים לפי אור החיים הקדוש

משולחנו של מר"ן פאר הדור זצ"ל

(ואלו השוללים את הקנאות מכל וכל, ומדברים בשם אהבת ישראל, הצדק אינו בידם, לפי שיש מקום לקנאות כאשר היא מונעת ממשכה לשם שמים, וכן אלו שבכל דרכיהם נוקטים בשיטות קנאיות, גם כן אין הצדק איתם כמבואר).



מעשה שהיה בישיבה אחת, שהרב שהיה מוסר את השיעור הוצרך לצאת למספר דקות מחדר השיעורים. משראה זאת אחד הבחורים שומעי השיעור, חמד לו לצון, קם ולבש את מעילו של הרב. מיד קם אחד מחשובי הבחורים ודרש מהבחור להוריד את המעיל. משסירב הלה, בא וסטר לו על לחיו, על שהעיז נפשו בכבוד רבו. מיד החזיר לו הבחור שלבש את המעיל סטירה תחת הסטירה אשר נתן לו. הלה לא נשאר חייב, וסטר לו שוב על לחיו. עצר אותו הבחור שלבש את המעיל ואמר לו, הסטירה הראשונה שנתת לי, מקבל אני באהבה, לפי שבצדק סטרת לי, כי רתחת על הפגיעה בכבוד רבך, אבל הסטירה השנייה, הלא לא נתת לי אותה אלא מפני שחסת על כבודך, כי אני החזרת לך סטירה, ולזאת איני מוכן.

נאמר בפרשה, לאחר שחטאו ישראל ולקחו להם נשים מבנות מואב, "והנה איש מבני ישראל, ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני משה ולעיני כל ישראל, (הוא זמרי בן סלוא שבא לחטוא עם כזבי בת צור, בת מלך מואב), וירא פנחס וכו', וידקור את שניהם, את איש ישראל ואת האשה וכו', וידבר ה' אל משה לאמר, פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי, לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום" (שזכה לכהונת עולם). מבואר, שהואיל ופנחס קינא לכבוד ה' יתברך, ששם נפשו בכפו והלך והרג את זמרי ובכח מעשה זה ניחם ה' על הרעה אשר חשב לעשות לעמו לכלותם, זיכהו ה' במתנה גדולה, שיהיו הוא וזרעו אחריו כהנים גם כן כאשר בני אהרן הכהן.

יש לנו ללמוד ממעשה זה, כי כשיבא אדם להעיר לחבירו על מעשיו, עליו לכלכל דבריו במשפט, שלא יצא שכרו בהפסדו מחמת דבריו. וכגון אלו שמיד כאשר רואים אדם מדבר בבית הכנסת, הם מזדעקים בקולי קולות ואומרים "לא לדבר", ומביישים את זה שחטא רק באקראי ודיבר בבית הכנסת. (הגם שעון שיחה בבית הכנסת בפרט בשעת התפילה הוא חמור, וראוי למחות עליו בכל תוקף, מכל מקום ראשית כל יש להעיר על כך בדרכי נועם). ובודאי אילו היתה כוונתם לשם שמים, לא היו נוהגים כך, אלא היו מתבוננים תחילה, ורואים כיצד לשמור על כבוד בית הכנסת בדרך נכונה יותר. וסוף דבר, שלא רק שביישו את חבריהם לחינם, אלא גם אין דבריהם נשמעים כלל. וכמאמר ה' יתברך בספר מלכים (א' פרק יח), שאין הקדוש ברוך הוא חפץ בנבואת מי שהוא מלמד קטגוריה על עם ישראל.

ומבואר בפסוק, כי המתנה שנתן לו ה' יתברך לפנחס, היתה כהונת עולם, ועל זה אמר ה' יתברך "הנני נותן לו את בריתי שלום", כי השלום הוא סמל מעשיהם של הכהנים. רבותינו לימדו אותנו, שכל שחר שנותן ה' יתברך לאדם, בא במידה כנגד מידה על מעשיו של אותו אדם, כי אדם הנוהג בגבורה, מן הראוי שתנתן לו מתנה המסמלת גבורה, ואם כן קשה הדבר, כי מעשהו של פנחס לא היה מעשה של שלום, אדרבא, מעשהו היה פעולה מלחמתית, לקום ולהרוג נשיא שבט ישראל ועמו כזבי בת צור, ואם כן מה זאת עשה ה' שנתן לו שכר המסמל את השלום. אולם כאשר אנו מדייקים בפסוקים, אנו רואים, כי פנחס עשה את מעשה הריגת זמרי מתוך כוונה טהורה לשם ה', ללא כל עירוב של מחשבה אחרת, ללא כוונת נקמה באדם שעושה מעשה שהוא נגד השקפת עולמו של פנחס, אלא אך ורק מפני שאותו מעשה הוא נגד רצון ה' יתברך, ויש בו חילול ה' שאין כמותו, והחטאת הרבים, ועל כן אזר אומץ, קם מתוך רוח קנאה ששרתה עליו, והמית את זמרי ואת כזבי. ועל זה העיד ה' יתברך בעצמו, באמרו "בקנאו את קנאתי", כי אך ורק קנאה לכבוד ה' יתברך הביאה את פנחס למעשה שעשה, ועל כן היה מעשהו רצוי ביותר לפני ה' יתברך. והואיל ועל ידי מעשה פנחס, סרה חמתו של ה' יתברך מעל בני ישראל, נמצא כי פנחס השכין שלום בין בני ישראל לאביהם שבשמים, ואין גדולה ממעלת השלום שבין ישראל לאביהם שבשמים, ועל כן נתן לו ה' יתברך שכרו מושלם, מידה כנגד מידה, את מתנת השלום, שהיא הכהונה שנותנת שלום גם כן בין ישראל לאביהם שבשמים, על ידי הקרבת הקרבנות. קנאי אמיתי לכבוד ה' יתברך, הוא זה המקנא אך ורק לכבוד ה' יתברך, ואין לו כל נגיעה עצמית שמביאה אותו למעשה זה.

קנאות היא מדה טובה, אך אינה נוהגת אלא לעתים רחוקות, וכמעט אין אדם שראוי לנהוג במידה זו, בזהירות רבה, שלא תתערב שום מחשבה עצמית במעשה הקנאות, כי ברגע שאין הקנאות כולה לשם ה' ולכבודו ולרצונו, אזי מיד הקדוש ברוך הוא אינו חפץ במעשה זה, ואפילו לאליהו הנביא אמר ה' יתברך, לך ותמשח את אלישע הנביא במקומו, כי אין אני חפץ בקנאות שלך. ואף שאתה מבני בניו של פנחס (ויש אומרים שפנחס הוא אליהו בעצמו), מכל מקום עליך להזהר במידת הקנאות, שעל ידה יתרבה כבוד ה' יתברך בעולם, ויעשה רצונו בעולם. בקנאו את "קנאתי", ולא בקנאו לשם דבר אחר.



אסרו חכמינו זיכרונם לברכה לערוך "מדידה" בשבת או ביום טוב. ולמשל, אסור לשקול בשבת מיני מאכל או משקאות על ידי משקל. ואף על פי שהמשקל פועל על ידי קפיץ, ולא על ידי חשמל, בכל זאת הדבר אסור מדרבנן (מגזירת חכמים). **מדידה של מצוה** - אך יש להוסיף על כך, שמבואר במשנה בסוף מסכת שבת (דף קנז.), שהתירו חכמינו זיכרונם לברכה למדוד בשבת מדידה של מצוה. ולמשל, אם יש צורך למדוד בשבת על ידי "סרט מידה" את גודל המקווה, כדי שידעו שהוא כשר ויוכלו לטבול בו, מותר לעשות כן. וכן פסק מרן השולחן ערוך (בסימן שו סעיף ז). **ולסיכום:** אף על פי שאסור לערוך בשבת וביום טוב "מדידה", מכל מקום מדידה שהיא לצורך מצוה, כגון, מדידת משקל המרור והמצה בליל פסח, או מדידת שיעור המקווה, או מדידת חום לחולה וכדומה, כל המדידות הללו מותרות בשבת וביום טוב. וכפי שביארנו.



העלון לרפואת שלום בן לאה

רוצים לקבל העלון שלחו בקשה 050-6255911





זיזוק לאליהו

עלון תורני שבועי

אשרי אדם מצא חכמה
ואדם יפיק רבונה
מסלגת

הצלחת אשת חיל שלי היקרה
הבן והבנות למשפחת אלבס

פנזוס | תמוז | תש"פ
מפטיירין - דברי ירמיהו



החיזוק השבועי



הרב אליהו רבי שליט"א - ראש כולל "עטרת חכמים" חולון

שלום וברכה מורי ורבותי!

השבוע ברכת הלבנה, מברכים בלילה

כל אחד לפי מנהגו, כולנו זוכים לעמוד תחת כיפת השמים, להסתכל על הלבנה, ולברך את ברכתה שמופיעה בכל הסידורים ברחבי הארץ והעולם, בכל העדות, בכל הסוגים, בכל המינים ובכל הצבעים.

למה זה כל כך בוער להזכיר זאת?

מסיבה אחת פשוטה, רבים מביננו עדיין מתפללים ביחיד בבית, רבים מאיתנו עדיין לא שומעים את הגבאי שצועק מיד לאחר סיום התפילה: "רבותי! ברכת הלבנה", ולפעמים אנחנו עלולים לשכוח. תפקידו של כל אחד ואחד מאיתנו הוא לעורר. תפקידו של כל אחד ואחד מאיתנו לגשת לחבר ולחשוב, יש משהו שאתה עלול לפספס ברוחניות או בגשמיות? אני כאן עומד לצידיך, גם אם אתה חבר שלא בדיוק יודע מה היא ברכת הלבנה כי אתה בתחילת דרכך ביהדות, אני אסביר לך שזו ברכה של פעם בחודש שבה מברכים לכבוד ה' יתברך בה אנחנו מודים לו את חידושה של הלבנה. רבותי! אף אחד מאיתנו לא קטן מידי, אף אחד מאיתנו לא כלומניק, אין מישהו מאיתנו שבאמת שווה אפס, לכל אחד יש את הכוחות שלו ולכל אחד יש את כוח ההשפעה שלו. תסתכלי לימין, תסתכל לשמאל ותמצא את אותם חברים שאתה באמת חושב שיש לך השפעה עליהם, אל תעיר להם הערות, תאיר להם בא' הארות, תן להם אור, תן להם את ההדרכה הנכונה, תתעניין במצבם הרוחני והגשמי, תנסה להבין מה עובר עליהם, ותעשה ככל יכולתך לעזור. כי כל אחד מאיתנו הוא טיפה שיש לה כוח לגרום להרבה מאוד טיפות להצטרף ולהיהפך לים גדול וגועש, ים שמרווה בצימאוננו את חיינו המדהימים והיפים. רבותי! גם את הסרטון הזה, אם יש מישהו שלדעתכם עלול לשכוח את ברכת הלבנה, שולחים, וזה יופץ בכל רחבי העולם, כי אף אחד מאיתנו לא יפספס את ההזדמנות לעזור ליהודי נוסף לברך את הברכה המדהימה והיפיפייה הזו! ברוכים תהיו!

לשון הרע

לא מדבר אליי

החפץ חיים
רבי ישראל
מאיר הכהן
צוק"ל



הלכות רכילות, כלל ט', סעיף ז'

הוא הדין לענין לגלות לאדם שאחר הזיקו או גזלו או שאר רעה כיוצא בזה, אינו מותר עד שיושלמו הפרטים הנ"ל. וגם הוכיחו מתחילה ולא קיבל דבריו. אבל בלאו הכי, אסור. ומה מאוד יש להזהר לא להורות לעצמו היתר בענינים אלו, עד שיתבונן היטב אם נשלמו הפרטים הנ"ל. כי אם לא הושלמו, עלול לעבור בלאו גמור של רכילות.

הלכות רכילות, כלל ט', סעיף ח' ט'

ודע עוד שאין חילוק בכל הדינים שכתבנו בין אם חברו שואל ודורש לספר לו, ובין לספר לו מיוזמתו. שאם יש את כל הפרטים, גם אם לא דורש וחוקר צריך לספר לו. ואם לא יושלמו הפרטים, אסור לספר גם אם דורש וחוקר לספר לו. ודע עוד, שצריך להזהר בכל הפרטים לעיל, אפילו אם רק רוצה לספר את הענין לאחרים. כיון שזה גם בכלל רכילות.



רוצים לקבל העלון
שלחו בקשה WhatsApp
050-6255911



הדפסת, הפצת, זכית בזיכוי הרבים

העלון לרפואת חולי ישראל
ובכללן לרפואת שלום בן לאה



העלון לעילוי נשמתם של מור אבי היקר
ניסים אלבס בן ברטה ושלמה וחמי משה
חכמון בן רינה